

Подай Руку

Допомоги

І отримай сторицею

взамін!

Зупинись, і задумайся...

Що таке старість?

Старість — це коли людина має багато життєвого досвіду та знань, але цей досвід та знання мало кого цікавлять.

Люди настільки допитливі створіння, що постійно хочуть зазирнути в своє майбутнє

хоч одним оком. Звертаючись при цьому до гадалок, віщунів, екстрасенсів і паплюжачи свою душу та своє майбутнє. Викидаючи на вітер зароблені гроші, при цьому не помічаючи, що майбутнє знаходиться поруч. В людях похилого віку, які також були молодими і прожили аналогічне життя, роблячи якісь помилки та досягаючи успіху. І якщо, хоча б половину того досвіду та знань використовувало б підростаюче покоління, то на багато питань можна було б знайти відповіді. Та чомусь цей досвід підростаюче покоління ховає в будинках пристарілих.

Тож допомагаючи іншим, в першу чергу, ви допомагаєте собі, переймаючи цей багатий досвід. А час спливає дуже швидко, тож де

гарантія, що через десятки років, якщо Бог дасть нам життя, ми не будемо на тому ж самому місці. Як каже народне прислів'я: «Що посієш, те й пожнеш». Тож, якщо хочете побачити своє майбутнє — сходите в будинок пристарілих, при цьому підтримавши пенсіонерів, де із небагатьох радощів життя є прихід гостей. Також ви попадете в компанію веселих та добрих волонтерів, серед яких, можливо, знаходиться ваша половинка.

Кожен з нас глибоко переконаний, що бачив і знає все у цьому житті. Насправді є люди, знайомі зі смутком, радістю та печаллю не на словах. Усі ці переживання вони пропустили через своє серце, але незважаючи на прожиті роки та отриманий досвід, все ж не вберегли себе від самотності у старості.

Петриківський геріатричний будинок-інтернат

Як не дивно, у Тернополі є лише один дім пристарілих, що знаходиться у с. Петрики. Загалом там проживає понад 170 осіб. Чуйність і хороше ставлення працівників до старших людей дивує своєю безмежною щирістю. Працівники будинку і його директор Степан Васильович Глушок – люди, які прикладають максимум зусиль, щоб створити у будинку атмосферу родинного тепла.

Кожна людина в Петриківському будинку пристарілих має свою драматичну життєву історію. Поспілкувавшись із мешканцями будинку, вкотре переконаєшся, що насолоджуватись життям потрібно тут і зараз і ніколи не можна припиняти вірити у дива. Старші люди на світ дивляться по-особливому: незважаючи на важкі моменти, які їм довелося пережити, їх не покидає оптимізм.

Однією з таких цікавих особистостей є 77-річна Степанія Іванівна Рекуш – весела, життєрадісна та ще й талановита жінка. Лише б послухали її гуморески – сміх вас не покидатиме, вірші, які вона розказує, дивують своєю чутливістю, а пісні, які співає, – проникливістю. Ця жінка – суцільний позитив. Іншою не менш

талановитою жінкою є Марія Іванівна Вітів. Добродушна і чуйна людина, яка відкрила у собі талант до в'язання. Її роботи просто неперевершені і захоплюють своєю красою, милують ока всіх мешканців будинку пристарілих і гостей. Загалом талановитих людей тут багато. Тішить те, що вони знову отримали можливість насолоджуватись життям.

Є і такі особи, які у Петриківському геріатричному будинку-інтернаті прожили половину свого життя, наприклад, Ганна Михайлівна Цетнарська. Ця жінка перебуває тут понад 34 ро-

ки. Вона хворіє на цукровий діабет і їй потрібен постійний догляд. За три десятки років, які пані Ганна тут прожила, Петриківський будинок став для неї рідним домом. У будинку можна зустріти багато цікавих людей з непростим минулим. У свій час вони були відомими людьми, а зараз доля привела їх у будинок пристарілих. Кожна життєва історія у будинку відкриває нові простори у твоєму світогляді. Спілкування з мешканцями Петриківського будинку наповнює людину великою кількістю емоцій. Звичайно, у закладі є не лише старші люди, а й ті, які мають фізичні вади чи інші проблеми зі здоров'ям, кожен з них є

особливим у своєму самовираженні. Такою є надзвичайно талановита художниця і просто приємна, здібна і розумна жінка Світланою Драган. Її роботи можна побачити як на стінах будинку пристарілих, такі і у виставкових залах закладів культури та мистецтва. Творчість жінки багатостороння, вона працює з бісером, малює, пізнає простори Інтернету. Її талант помітний в усього, чим би вона не займалася. Не даремно кажуть: «Якщо людина талановита, то талановита у всьому».

Геріатричний будинок-інтернат надає чудові умови для проживання його мешканцям, не обмежуючи їх ні в чому. Медичний персонал пильно слідкує за здоров'ям людей. Переконана, що самотні люди знайшли собі прекрасний притулок, в якому вони точно не почувать себе покинутими. Пам'ятайте, що є люди, які потребують вашої уваги, піклуйтесь про них, допомагайте!

Молодь, не будь

байдужа!

На великий жаль, сучасна молодь у гонитві за статками забуває про те, до чого покликана людина у цьому житті — любити і віддавати свою любов ближньому, не чекаючи віддачі. Ми стаємо настільки матеріальними, що мимоволі починаємо залежати від грошей як у матеріальному так і в духовному плані...

Здавалося б, ні, це не правда! Та реальність набагато жорстокіша! Так, саме жорстокіша. Озирніться!. Погляньте навколо себе, і ви побачите як молода людина може з легкість пройти повз стареньку бабцю, яка несе важкі сумки і навіть не озирнутися, мовляв: « Я її не знаю, то навіщо буду допомагати.» Або ще гірше, може просто не замітити. А скільки сварок, суперечок виникає внаслідок небажання молодих дівчат та хлопців зрозуміти і прислухатись до старших. Ми думаємо,що все знаємо,та це велика помилка!

« Я шукав те, що в мене було завжди, але тільки зараз я це все побачив.» — співається в пісні групи СКАЙ «Подаруй світло». І це, справді, так. Колись, як станемо дорослими, наберемось гіркого досвіду життя, втратимо тих, ким нехтували, освідоми-

мо, що найцінніше було поряд, тільки от не зуміли ми його розгледіти... Але час нікому не підвладний, життєві помилки рідко виправляються, а біль і пустота ранитимуть все глибше з роками...

Дорога молодь, Задумайся! Люди, не будьте егоїстами, бо все рано чи пізно бумерангом повертається до нас. Пам'ятаймо, що навколо є тисячі літніх людей, які чекають на увагу, тепло та підтримку.

Молодіжні організації

На даний час є багато молодіжних організацій, які проводять благодійні акції для людей, що живуть в будинках для пристралих. Серед них і Тернопільська православна молодіжка, яка бере активну участь у житті Петриківського геріатричного будинку-інтернату. На всі свята члени цієї організації їдуть до підопічних і проводять з ними цілий день, розмовляючи на різні теми, приносячи гостинці... Радість тих бабусь і дідусів не можливо описати. Водночас, ця діяльність приносить задоволення і її безпосереднім виконавцям... **То чому б кожному з нас не нести те тепло та радість у світ?!**

**У єдності
є сила!**

**Прояви своє
милосердя!!!**

**Не будь
байдужим!**

Нажаль, на даний час молодь у гонитві за статками забуває про тих, кому вона зобов'язана життям

Тисячі літніх людей залишаються обділеними найцінішим, що може мати людина - любов'ю та увагою

**Пам'ятай, у
Тебе є Я!**

Кажуть, літа не повертаються до людини, але людина завжди повертається до своїх літ

Не втраць свій шанс! Подаруй світло тій бабусі чи дідусю, що так чекає на нього

Навчитися любити і ділитись цим неземним почуттям — це великий дар і мистецтво! Дехто каже, що це дано не кожному, але я переконана, що ще з лона матері в дитині закладається Любов. Але це настільки багатогранне почуття, що мало хто його може осмислити до кінця...

Тому люди, не скупіться на це почуття. Діліться ним з оточуючими, не тільки рідними, а й з просто перехожими. Не забувайте, про людей похилого віку. Не соромтесь зайти в будинок для пристарілих і подарувати радість і те світло, яке так потрібне кожному з нас! Віддавайте, не очікуючи чогось взамін, і винагорода не забариться!

Посилання на джерела використаної літератури:

1. gazeta1.com/index.php/uk-UA/108-suspilstvo/1644-petrikivski-geriatrichni-budinok-internat-ryatue-vid-samotno;
2. [slovovchitelyu.org/;](http://slovovchitelyu.org/)
3. [www.molodost.in.ua.](http://www.molodost.in.ua)

Конотопська Галина Богданівна

Студентка групи ФА-12

halia_konotopska@ukr.net